

1 In the previous דף the Gemara asked
 מני מתניתין –
 Our משנה, which said;
 – חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה
 חמץ that belonged to a non-Jew during פסח, is מותר בהנאה.
 – ושל ישראל אסור בהנאה
 חמץ that belonged to a Jew during פסח, is אסור בהנאה –
 תנאים does not seem to follow the opinion of any of the three
 ר' יהודה who said בלאו זמנו בלאו – and did not specify – would
 hold that even a non-Jew's חמץ is אסור בהנאה –
 ר' שמעון who said there is no לאו זמנו for לאו – would hold that
 even a Jew's חמץ is מותר בהנאה –
 ר' יוסי הגלילי holds that even during פסח, a Jew's חמץ is מותר בהנאה!?!?

1

מני מתניתין
 חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה
 ושל ישראל אסור בהנאה

<p>! ר' יוסי הגלילי</p> <p>EVEN during פסח</p> <p>חמץ Jew's מותר בהנאה</p>	<p>! רבי שמעון</p> <p>לאו זמנו</p> <p>חמץ Jew's מותר בהנאה</p>	<p>! רבי יהודה</p> <p>לאחר זמנו בלאו</p> <p>חמץ Non-Jew's אסור בהנאה</p>
--	--	--

2 The Gemara offers two approaches:
 – אמר רב אחא בר יעקב לעולם רבי יהודה היא
 Our משנה follows ר' יהודה's opinion –
 When ר' יהודה said בלאו זמנו בלאו – although he did not specify
 – he was referring to a חמץ of a נכרי only, but חמץ of a נכרי
 would indeed be allowed, because
 – יליף שאור דאכילה משאור דראייה
 He learns the איסור of eating חמץ, from the איסור of יראה.
 Just as;
 – שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים
 The איסור of יראה does not apply to חמץ of a non-Jew – as
 long as you did not take responsibility for it – so too the איסור
 of eating חמץ, both after פסח, and even on פסח, does not
 include חמץ of a נכרי.
 Even though, according to ר' יהודה one may even eat חמץ of a
 נכרי even during פסח, the משנה only spoke of it being מותר
 after פסח, to correspond to the Halachah of the חמץ of a
 Jew, which is אסור בהנאה even after פסח.
 ר' יהודה cannot reconcile our Mishnah with the opinion of ר' יהודה,
 because he holds
 – לא יליף שאור דאכילה משאור דראייה
 ר' יהודה does not learn the איסור of חמץ, from the איסור of
 יראה.
 אסור באכילה, although not subject to יראה, is אסור בהנאה
 during and after פסח.
 Therefore, רבא אמר לעולם ר' שמעון היא –
 Rava holds that our Mishnah follows the opinion of ר' שמעון
 who holds that there is no לאו זמנו for לאו, and indeed
 even a Jew's חמץ is מותר after פסח.
 That which the Mishnah says that
 חמץ שעבר עליו הפסח של ישראל אסור בהנאה
 is only מדרבנן, because
 – קנסא קניס –
 The Chachamim penalized those who violated בל יראה ובל ימצא.

2

<p>2 רבא אמר לעולם ר' שמעון היא</p> <p>לאחר זמנו NO לאו</p> <p>Even a jew's חמץ מותר בהנאה</p> <p>משנה... חמץ שעבר עליו הפסח של ישראל אסור בהנאה</p> <p>קנסא קניס</p>	<p>1 אמר רב אחא בר יעקב לעולם רבי יהודה היא</p> <p>לאחר זמנו בלאו</p> <p>Was referring to ישראל's חמץ</p> <p>נכרי's חמץ would be allowed</p> <p>יליף לאו דאכילה משאור דראייה שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים</p> <p>So too the איסור of eating חמץ</p>
---	--

3 והדר ביה רב יעקב בר אחא מההיא - ובהדר ביה רב יעקב בר אחא מההיא actually retracted his original position, and also holds that according to יהודה the חמץ's נכרי ר' is אסור. As proof, the Gemara cites a Braisa, where the תנא קמא says; - האוכל חמץ של הקדש במועד מעל - One who eats חמץ of הקדש on פסח, is liable for מעילה, because the חמץ has value. Others say there is no מעילה, because the חמץ has no value on פסח. There are five ways to understand what they disagree about, one of which is the interpretation of יעקב בר אחא רב: The תנא קמא holds like ר' שמעון who said there is no לאו for לאחר זמנו. Since the חמץ becomes מותר after פסח, it is considered to have value even on פסח based on מעילה. and is therefore subject to מעילה. דבר הגורם למזון כמזון דמי - The ר' יהודה holds like ר' יושא אומרין who said לאו בלאו. Since the חמץ remains אסור after פסח it has no value and is not subject to מעילה. Now, חמץ של נכרי is like חמץ של נכרי that it's not subject to יראה, based on - שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה

4 If יליף שאור דאכילה משאור דראיה says; ר' יהודה - כוותר באכילה ובהנאה, and it would have value even on פסח, making it subject to מעילה? Clearly, רב יעקב בר אחא retracted his original position, and now holds that R' Yehuda - לא יליף שאור דאכילה משאור דראיה - from the איסור of חמץ, אכילת חמץ of איסור ר' יהודה. בל יראה. Therefore, חמץ של נכרי and חמץ של נכרי, although not subject to יראה, are אסור באכילה ובהנאה during and after פסח, have no value, and not subject to מעילה.

5 The next starts a new Sugya, and quotes a three way מחלוקת אמוראים about חמץ - תערובת חמץ - mixtures that contain חמץ. The two factors we take into account are whether the חמץ was mixed with its kind, or - שלא במינו - with not its kind, and whether we are dealing with פסח בזמנו - during פסח, or - שלא בזמנו - after פסח. Another variable is, whether the איסור renders the mixture אסור at a ratio of the איסור - the איסור imparts its taste into the mixture - which is up to a ratio of 60 to 1, at which point it becomes בטל - nullified. OR - even the most minute amount's the mixture.

3 והדר ביה רב יעקב בר אחא מההיא

רבי יהודה
חמץ Non-Jew's
אסור בהנאה

כריתת:

האוכל חמץ של הקדש במועד

ויש אומרין	תנא קמא
לא מעיל	מעיל
The sin has no value	The sin has value
רבי יהודה	רבי שמעון
לאחר זמנו	לאחר זמנו
בלאו	לאו NO
The sin has no value	The sin has value

כי כתיב: אקטון אקטון במועד

4 חמץ של הקדש חמץ של נכרי

...בל יראה It's not subject to יראה

שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים

5 תערובת חמץ

Mixtures that contain חמץ

Factors we take into account:

Mixed with	חמץ	Ratio of
שלא במינו	בזמנו	בנותן טעם
Not its kind	פסח During	Up to 1/60
OR	OR	OR
במינו	שלא בזמנו	במשהו
Its kind	פסח After	

6 Now, רב ושמואל דאמרי תרווייהו כל איסורין שבתורה במינו במשהו שלא במינו - בנותן טעם - ר' יוחנן וריש לקיש דאמרי תרווייהו כל איסורין שבתורה בין במינן בין שלא במינן בנותן טעם -

6

ר' יוחנן וריש לקיש דאמרי תרווייהו כל איסורין שבתורה בין במינן בין שלא במינן בנותן טעם	רב ושמואל דאמרי תרווייהו כל איסורין שבתורה במינו שלא במינו בנותן טעם
---	--

7 Therefore, regarding a משהו חמץ - Rav holds as follows:
 בזמנו - on Pesach
 איסורין שבתורה as are all מדאורייתא is - במינו
 גזירה שלא במינו אטו מינו because of אסור מדרבנן is - שלא במינו
 Rashi points out that Rav was only בזמנו בחמץ בזמנו, because it is בכרת ולא בדילי מיניה
 after Pesach - שלא בזמנו
 איסורין שבתורה as are all מדאורייתא is - במינו
 Rav holds like ר' יהודה בלאו that לאחר זמנו בלאו
 since it's only a גזירה לא גזרינן מותר, because is - שלא במינו
 לאו
 איסורין as are all מדאורייתא בנותן טעם However, it is שבתורה.

7

משהו חמץ

רב

בזמנו

שלא בזמנו	במינו
שלא במינו	אסור
מותר	מדאורייתא
בזמנו	במינו
אסור	מדאורייתא
מותר	בזמנו
בזמנו	במינו
אסור	מדאורייתא
מותר	בזמנו

ר' יהודה
לאחר זמנו
בלאו

8 Shmuel holds as follows:
 בזמנו - on Pesach
 איסורין שבתורה as are all מדאורייתא is - במינו
 גזירה שלא במינו אטו מינו because Shmuel is not מותר, is - שלא במינו
 מינו
 after Pesach - שלא בזמנו
 because Shmuel holds like ר' שמעון that לאחר זמנו is - במינו
 אסור מדאורייתא is not בזמנו
 מותר for the same reason - and both are מותר even בנותן טעם
 We must reiterate according to both Rav and Shmuel, that whenever the Gemara says מותר in a case of a דאורייתא, it only means that it's מותר במשהו, but it's still בנותן טעם אסור.

8

שמואל

בזמנו

שלא בזמנו	במינו
שלא במינו	אסור
מותר	מדאורייתא
בזמנו	במינו
אסור	מדאורייתא
מותר	בזמנו

ר' שמעון
לאחר זמנו
אסור is not
מדאורייתא

9 ר' יוחנן holds as follows:
 בזמנו - on Pesach
 במינו - AND
 איסורין as are all אסור מדאורייתא בנותן טעם - שלא במינו
 שבתורה.
 בזמנו - after Pesach
 במינו - AND
 ר' יוחנן holds like R' Yochanan, because מותר, are both - שלא במינו
 שמעון is not לאחר זמנו that אסור מדאורייתא שמעון.

9 ר' יוחנן

בזמנו

שלא במינו

אסור מדאורייתא

בנותן טעם

כל איסוריה

שלא בזמנו

במינו

מותר

מותר

ר' שמעון

לאחר זמנו

is not אסור מדאורייתא

10 רבא Paskens
 בזמנו - like רב that even a חמץ משהו will make the mixture אסור
 whether it is במינו or שלא במינו.
 בזמנו - that all תערובת חמץ is מותר, because we Pasken like
 ר' שמעון
 אסור is at least חמץ שעבר עליו הפסח that ר"ש holds that
 מדרבנן,
 - הני מילי בעיניה אבל לא על ידי תערובת
 That is only חמץ itself, but not mixtures.

10 רבא

בזמנו

Like רב

שלא במינו

אסור

מדרבנן

אסור מדאורייתא

כל איסוריה

שלא בזמנו

במינו

מותר

מותר

ר' שמעון

לאחר זמנו

is not אסור מדאורייתא

But אסור מדרבנן

פני נקלי חמץ

אבל לא על ידי תערובת